

DIA INTERNACIONAL CONTRA LA VIOLÈNCIA DE GÈNERE

MANIFEST DEL COL·LECTIU DE DONES EN L'ESGLÉSIA,

PER LA PARITAT

En el Dia Internacional contra la Violència de Gènere, al Col·lectiu de Dones en l'Església per la Paritat ens dol haver de continuar denunciant una vegada més la violència exercida contra les dones. Una violència que afecta tots els àmbits: familiar, professional, tràfic d'éssers humans amb finalitats d'explotació laboral i sexual, sempre amb violència, coacció, amenaces; matrimonis forçats, ablacions..,tal com es denuncia també des dels informes i dades estadístiques del Departament d'Interior de la Generalitat. Tot i així, la definició del que és la violència de gènere encara és més àmplia ja que inclou circumstàncies de violència psicològica i altres més específiques segons el cas, que es donen de manera més difusa i que no són directament quantificables. Fa la impressió que les lleis aprovades a nivell europeu i assumides a casa nostra no serveixen per a res perquè la violència, brutal o refinada, continua present.

Enguany, demés, les notícies que ens arriben sobre el tema de la violència de gènere ens recorden que, a totes aquestes circumstàncies que es donen a casa nostra i arreu, s'hi ha de sumar l'ús de la violència sexual com a arma de guerra i dels conflictes armats, contra la qual lluiten els dos guardonats amb el Premi Nobel de la Pau: Denis Mukwege i Nadina Murad. D'altra banda, hi ha un tema recurrent, però que té poc ressò: la violència contra les nenes. Unes nenes que la violència ha convertit en dones mal tractades massa aviat. Es suposa que afecta 240 milions de nenes al món, però de fet, és molt difícil de saber quantes són en realitat. Podríem continuar amb altres exemples concrets, que ens mostrarien l'abast mundial d'aquesta violència contra les dones a la qual l'ONU anomena pandèmia. Condemnada també pel papa Francesc com un dels pitjors mals que afecten el món. Una violència que Rita Segato, antropòloga especialista en el tema, diu que no és un afer privat, sinó que és a l'ADN de les estructures de poder.

Enfront d'aquesta violència què hi podem fer? Aquesta és la qüestió per a cada una de nosaltres, pels poders polítics, pels poders religiosos, per la societat... En l'immediat ja ho sabem: estar atentes per a veure els més petits indicis de violència i ajudar les víctimes. Ajudar les víctimes no és culpabilitzar les dones per l'avortament, més aviat hi ha d'haver un respecte per algunes decisions, sempre difícils i doloroses, per les que moltes dones es veuen empeses a

avortar. L'Església ha d'entendre que no pot condemnar taxativament aquesta difícil decisió i ha de tenir molta cura en els discursos que hi fan referència.

Cal col·laborar i donar suport a les associacions que tenen com a objectiu actuar contra aquesta violència arreu del món. Pressionar els poders fàctics a través de tots els mitjans possibles. I molt important és la conscienciació que existeix una violència que està en una zona gairebé imperceptible perquè forma part dels esquemes patriarcal en els quals ens trobem, aquella violència, gairebé imperceptible, que es dona en les nostres famílies o en les associacions en les quals ens movem. O en els discursos i maneres de parlar.

Sigui com sigui, no podem callar, hem de continuar denunciant tot allò que significa silenciament, invisibilització, tortura, violència a qualsevol nivell o el menyspreu que margina. És una exigència que se'ns imposa pel fet de ser dones, dones i homes que creiem en la paritat en dignitat i en respecte, que volem sentir-nos benaurades perquè *fem* la pau, però sobretot felix@s perquè *lluitem* per la justícia. La justícia i la pau que han de ser el triomf contra la violència i, d'una manera especial, sentint-nos al costat de totes les persones que pateixen a causa de la violència de gènere.

CDEP

